

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἑσωτερικοῦ

Ἐτησίᾳ..... λβ' 10.
Ἐξάμηνος..... » 6

Ἐξωτερικοῦ

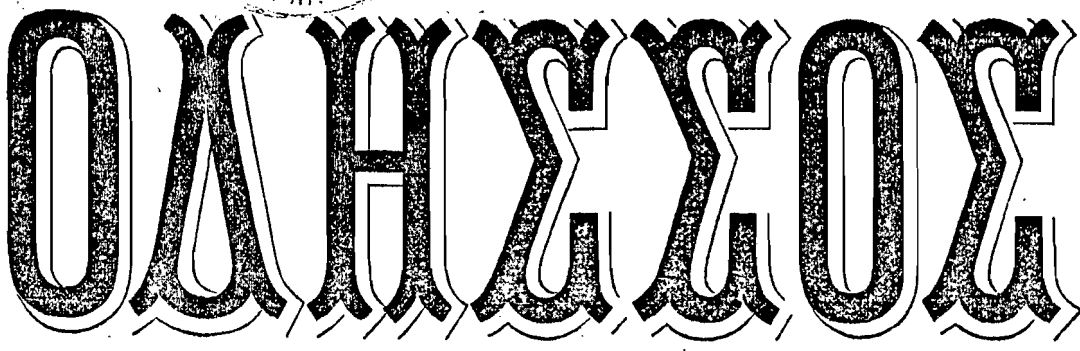
Ἐτησίᾳ..... φρ. 12.
Ἐξάμηνος..... 7

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν, διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς, καὶ γραμμάτια τῆς βουλγαρικῆς τραπεζῆς δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ἘΚΔΟΤΗΣ

✠ X. A. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ✠

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

✠ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ Ι. ΑΡ. 434 ✠

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Α.	σελίδι ὁ στίχος	80	ἐκατοστά
Ἐν τῇ Β.	» » »	70	»
Ἐν τῇ Γ.	» » »	50	»
Ἐν τῇ Δ.	» » »	30	»

Διὰ δωρεὰς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὁδησὸν» ἀποστελλόμενα χειρῶν, ὅρα δὲν ἐπιστρέφονται δέον δὲ νὰ ὦσιν ὑπογεγραμμένα.

Διὰ πᾶσαν αἰτίαν ἀπευθυντέον εἰς τὴν διεθνήν:

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἐκ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

✠ B. N. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ✠

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Ἀγγέλλεται τοῖς ἀναγνώσταις τῆς „Ὁδησοῦ“ ὅτι πρὸς κοινωνικωτέραν καὶ ἀκριβή ἐκδοσιν αὐτῆς κατὰ τὰς ἀνωθι ὀριζόμενας ἡμέρας, μεταφέρεται τὸ κύριον ἄρθρον ἀποτόδου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας σελίδος, τῆς πρώτης χρησιμοποιομένης εἰς κοινωνικά ἄρθρα, διαφόρους εἰδήσεις, διατριβὰς καὶ ἀλληλογραφίας ἐντεῦθεν τε καὶ ἀλλὰχόθεν ἀποστελλομένης.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

Τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον εἶναι ζήτημα ἠθικο-κοινωνικόν καὶ πολιτικο-οικονομολογικόν· συναισθάνομαι ὅτι ἀπαιτεῖ κάλαμον τεχνικώτερον καὶ εἰδικώτερον· ἀλλὰ, θίγων τοῦτο, ἐπιδιώκω τὴν πρόκλησιν τῶν ἀρμοδίων καὶ ἐμπειροτέρων, οἵτινες, πραγματευόμενοι τοῦτο ἐπιστημονικώτερον, θὰ διαφωτίσωσι τοὺς κατοίκους καὶ θὰ ἐξυπηρετήσωσι τὸ κοινὸν συμφέρον· ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου θὰ λεχθῶσιν ἀλήθειαι, αἵτινες πιθανὸν νὰ ἦναι πικραὶ· ἀλλ' ὁ εὐγενὴς σκόπος ἐξουδετερώνει πάντοτε τὸν πόνον καὶ τὴν πικρίαν.

Τὰ αἷτια ταῦτα, τὸ ἐπ' ἐμοί, εἶναι ἐξωτερικά καὶ ἐσωτερικά.

Τὰ πρῶτα εἰσὶ τὰ ἐξῆς: 1) ἡ πρὸ 63 ἐτῶν μετανάστευσις τῶν κατοίκων ἔνεκεν τῆς ὑπὸ τῶν Ρώσων πολιορκίας τῆς Βάρνης. Τοῦτο συνετέλεσεν οὐχὶ σμικρὸν εἰς τὴν ὕλικήν ὀπισθοδρόμησιν τῶν Βαρναίων· 2) ἡ ἐπὶ κριμαϊκοῦ πολέμου στρατοπέδευσις τῶν συμμαχικῶν στρατιῶν. Ἐκ ταύτης προσεπορίσαστο μὲν ὁ τόπος ὕλικας ὠφελείας, ἀλλ' αὗται σχεδὸν τέλεον ἐξηφανίσθησαν ὑπὸ τῆς ἐπισυμβάσης τότε πυρκαϊᾶς ἐν τῇ μεσστῇ ἐμπορευμάτων ἀγορᾷ. Ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι οὐδὲν ἕτερον ἀγαθὸν ἐναπέμεινεν ἐν τῇ πόλει ἐκ τῆς μεγάλης ἐκείνης στρατοπεδευτικῆς παγηγύρεως, ἢ ἡ ἐπελθούσα ἠθικο-κοινωνικὴ μεταβολή, ἡ ἀλλοιωσάσα τὰς πατριαρχικὰς συνθήκας τοῦ βίου, καὶ ἐπενεγκούσα τὴν ἐν τοιαύταις περιστάσεσι συμπαρομαρτοῦσαν αὐξήσιν τῶν δαπανῶν καὶ ἀναγκῶν· 3) ἡ ἐπὶ τοῦ τελευταίου ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου διαμονὴ τῶν τουρκικῶν καὶ ρωσσικῶν στρατῶν· καὶ αὕτη ὠφέλησε μὲν τοὺς κατοίκους

ὕλικως, ἀλλὰ συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν καθολικὴν μεταβολὴν τῆς τῶν πολιτῶν βιοτείας ἔνεκεν τῆς ἐπελθούσης πολιτικῆς μεταβολῆς· 4) πονηρῶς ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ συμφέροντος τῶν κατοίκων, πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν μικρεμπορῶν, καὶ αὐτὸς ὁ σιδηρόδρομος, ὡς συνέβη τοῦτο καὶ ἀλλαχόσε· καθόσον οἱ σιδηρόδρομοι δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ μερικὸν συμφέρον ὀλίγων πόλεων, ἀλλ' εἰς τὸ γενικὸν τοῦ κράτους, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, καὶ ἐν γένει εἰς τὴν πρόδον τοῦ ἐσωτερικοῦ διὰ τῆς εὐκόλου συγκοινωνίας.

Τοιοῦτου εἶδους αἷτια δὲν εἶναι βεβαίως βλαβερά καὶ ὀπισθοδρομικά· εἰς κοινωνίας ἐχοῦσας τὴν προσαπαιουμένην ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν εὐρωστίαν καὶ προπαρασκευασμένας δεόντως πρὸς ἀντιμετώπισιν τοιούτων κοινωνικῶν μεταβολῶν· ἀλλ' εἰς τὰς κοινωνίας ἐν γένει τῆς χριστιανικῆς ἀνατολῆς, ἐνθα ἡ μὲν καρδιά ἦτον ἐν μέτρῳ τινὶ μεμορφωμένη διὰ τῆς ἀτελοῦς θρησκευτικῆς ἀνατροφῆς, ἡ δὲ διάνοια δὲν ἦτο γενικῶς καὶ προσηκόντως καλλιεργημένη, ἐνθα ἡ βιοτεχνία καὶ βιομηχανία ἦσαν ἀγνωστοὶ καὶ ἤδη εἰσέτι διατελοῦσιν ἐν σπαργάνοις, ἐπόμενον ἦτο νὰ ἐπιδράσωσι πάντα τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα αἷτια βλαβερώς καὶ ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἡμῶν. Ἐπόμενον ἦτον ὁ ἐπιδραμὼν ἐξωθεν κακὸς δαίμων τοῦ πολιτισμοῦ νὰ προσηλύτῃ τὴν ἀθῶαν ἡμῶν κοινωνίαν διὰ τῶν ἐπαγωγῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν τέρψιν καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τῶν κολακευτικῶν μέσων του, καὶ νὰ καταστήσῃ ἡμᾶς κακοδαίμονας.

(Ἐπεται συνέχεια).

ΕΝ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑ, ΒΑΡΕΩΣ ΤΙΜΩΡΗΘΕΝ.

Τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον διηγημάτων, ἀληθὴς ἱστορία, ἦν βεβαίαι αὐτὸς ὁ γράφας, εἶναι διδακτικώτατον ἀνάγνωσμα, τὸ ὁποῖον εἶθε νὰ παραδειγματίσῃ πολλοὺς γονεῖς, οἱ ὅποιοι νομίζουν ὅτι θὰ προσκρούσωσιν εἰς τοὺς κανόνας τοῦ κατηραμένου ψευδοπολιτισμοῦ ἂν φανῶσιν ὀλίγον αὐστηρότεροι πρὸς τὰ τέκνα των.

Ἡ ὑπόθεσις, ἦν θὰ διηγηθῶ εἰς ὑμᾶς σήμερον, ἀναγνώσται καὶ πρὸ πάντων ἀναγνώστρια δὲν εἶναι ἀσυνήθης οὐδὲ πρωτάκουστος εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔσχε τέλος τραγικόν, διὰ τοῦτο ἀνέλαβον ὅπως τὴν διηγηθῶ, οὐδὲν τὸ μυθικόν, ἢ μυθιστορικὸν ἐνέχουσιν, ἀπ' ἐναντίας δὲ παρελείφθησαν πολλὰ διὰ λόγους εὐνοήτους, ἐπικαλοῦμαι δὲ τὴν

σύντηνον προσοχὴν τῶν γονέων. Ἐν τινὶ χωρίῳ τῆς ἐπαρχίας Π. ἔζη, πτωχὴ τις οἰκογένεια προσποριζομένη τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, καλλιεργοῦσα τὴν γῆν καὶ οὐσα καθ' ὅλα εὐχαριστημένη ἐκ τῆς καταστάσεώς της, διότι οἱ πτωχοὶ εἶναι ὀλιγαρκεῖς, οἱ δὲ ὀλιγαρκεῖς εἶναι πλούσιοι καὶ συνήθως εὐτυχεῖς. Τὴν εὐτυχίαν τῆς οἰκογενείας ταύτης συνεπλήρου καὶ κοράσιον τι δεκαεταῖες, ἡ Μαρίκα, ἥτις δὲν ἦτο μὲν ὠραία, ὡς πᾶσαι αἱ ἡρωίδες τῶν μυθιστοριῶν καὶ τῶν διηγημάτων, εἶχεν ὅμως ἐν αὐτῇ τὴν χάριν τῆς ἡλικίας καὶ τῆς παρθενίας της. Οἱ γονεῖς τῆς Μαρίκας φροντίζοντες περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς εὐτυχίας(;) τῆς θυγατρὸς των ἐσκέφθησαν ὅπως τὴν ὑπανδρεύσωσιν πρὸς τοῦτο δὲ τὴν ἐμνήστευσαν μετὰ τινος νέου συγχωρικοῦ των τιμίου καὶ ἐργατικοῦ, ὅστις εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ νυμφευθῇ τὴν Μαρίκαν μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη, ὅποτε καὶ αὐτὸς καὶ αὕτη θὰ ἦσαν εἰς καλλίτεραν σωματικὴν καὶ χρηματικὴν κατάστασιν. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ὁ νέος ἐσύχναζεν ἐλευθέρως εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μηστῆς του, εἶχεν ὅλην τὴν οἰκειότητα ἡν παρέχει τὸ κακὸς ἐννοούμενον δικαίωμα τῆς μνηστείας. Ἐγὼ οὐδέποτε ἐνόησα τί σημαίνει τὸ δικαίωμα καὶ πρὸ πάντων ἡ μεγίστη οἰκειότης τοῦ μνηστήρος καὶ αἱ ἔτη καὶ μῆνας διαρκούσαι μνηστεῖαι· αὗται ἀπέβησαν πλειστάκις εἰς κακόν, ἐν δὲ παράδειγμα εἶναι καὶ ἡ προκειμένη ἱστορία· ὁ μνηστὴρ τῆς Μαρίκας δὲν ἦτο εἰς ἐκ τῶν διαφθαρμένων νέων τῆς ἐποχῆς μας καὶ πρὸ πάντων τῶν μεγαλοπόλεων, ἀλλὰ τί σημαίνει τοῦτο; ὁ ἄνθρωπος δὲν γεννᾶται φύσει κακοῦργος, ἢ διαφθαρμένος, ἀλλὰ κατόπιν διὰ τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῶν σχέσεων γίγνεται τοιοῦτος, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἠθικῆς συντελοῦσι τὰ μέγιστα αἱ σχέσεις καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν. Καὶ ὑπομονὴ μὲν ἐάν ὦλαι τὰ μνηστεῖαι κατέληγον εἰς τὸ τέρμα, τὸν γάμον, ἀλλὰ πολλάκις αὗται καταλήγουσιν εἰς τὴν ἐγκατάλειπν διὰ πολλοὺς μὲν ἄλλους λόγους ἰδίᾳ δὲ διὰ χρηματικούς, καὶ οὕτως μένει ἡ θυγάτηρ ἡμῶν εἰς τὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ μὲ πολλὰ ἄλλα ἰδιαιτέρᾳ, ἅτινα τῇ ἐπεδαψίλευσεν ὁ ἀποχωρήσας μνηστὴρ. Τὸ αὐτὸ λοιπὸν συνέβη καὶ εἰς τὴν ἡρωίδα τοῦ διηγήματος μας Μαρίκαν, ἥτις μετὰ χρόνον τινὰ μνηστείας εἶδε μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἐφεῖλκε τὴν προσοχὴν τῶν ὑπάνδρων γυναικῶν τοῦ χωρίου της... Ἀνεκοίνωσε τοῦτο εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πικριῶν, εἰς τὴν μητέρα της. ἥτις τότε μόλις ἠγνόησε ἕως ποίου βαθμοῦ ἐφθασαν αἱ σχέσεις τῶν μνηστήρων· ἐγινε οἰκογενειακὸν συμβούλιον, ὅπου ἀπεφασίσθη νὰ ὑπάγῃ νὰ κρύψῃ τὸ αἶσχος καὶ τὸ ὄνειδος τῶν μακρῶν. πολὺ μακρὰν, διότι τὰ τοιαῦτα πράγματα δὲν δύναται νὰ κρυβῶσι εἰς στενὸν καὶ περιω-

ρισμένον χωρίον. Ἐπώλησαν, ἐνυποθήκευσαν πᾶν ὅ,τι εἶχον καὶ δὲν εἶχον, ἐπρομηθεύθησαν ὀλίγα, πολὺ ὀλίγα χρήματα καὶ ἔλαβον τὴν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀγούσαν, ὅπου ἤλπιζον ὅτι εὐκόλως ἡδύνατο νὰ κρύψῃ τὸ ὄνειδος των. Ἀλλὰ «ἀλλοὶ μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲ Θεὸς κελεύει». Πενιχρὸν ἰσόγειον καὶ παντὶ ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον δωμάτιον εἰς τὴν συνοικίαν Κ. ὑπεδέχθη τὴν μέλλουσαν μητέρα. Ἡ ἐποχὴ τοῦ τοκετοῦ ἐφθασεν αἱ ὠδίνες ἤρξαντο καὶ μαῖα τις προσεκλήθη ἐκ μῖας ἀπομεμακρυσμένης συνοικίας χάριν περισσοτέρας ἀσφαλείας. Ὁ τοκετὸς ὑπῆρξε δυσκολώτατος, ἡ μαῖα εἰς οὐδὲν ὠφέλησε καθὼς καὶ οἱ ἐν καιρῷ νυκτὸς προσκληθέντες δύο ἰατροί. Τὴν ἐπαύριον προσεκλήθη ἰατρὸς εἰδικός, ὅστις λίαν φιланθρώπως καὶ ἀφιλοκερδῶς φερόμενος προσήνεγκε τὰς ὑπηρεσίας του καὶ ἐγεννήθη μὲν τὸ παιδίον ἀλλὰ νεκρὸν, καὶ ἦτο τοῦτο εὐτύχημα· διότι ἦτο ὑδροκεφαλικὸν καὶ σχεδὸν τέρας. Ἐνεκεν ἐλλείψεως χρημάτων δὲν ἐλφθῆσαν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα τῆς καθαριότητος καὶ μετὰ 12 ὥρας ἀνεπτύχθη σφοδρὸς ἐπιλοχίαις πυρετὸς καθ' ὃν δὲν ἴσχυσαν οὐδὲως αἱ φιλόανθρωποι καὶ ἀφιλοκερδεῖς περιποιήσεις δύο ἰατρῶν... Ἐκεῖτο ἡ Μαρίκα ἐπὶ τῆς μόνῃς ἐξ ἀχρύων ἀπατελουμένης ἐπιθανατίου κλίνης της, εἰκὼν δὲ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας, τεθειμένη ἐπὶ τινος τεθραυσμένης ἑδρας ἔκειτο ἀπέναντι αὐτῆς. Ἡ ἀπωλέσασα τὸ πᾶν Μαρίκα δὲν τολμᾷ νὰ ἀτενίσῃ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Παρθένου Μαρίας, οὔτε νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν βοήθειαν καὶ τὴν συγχώρησιν της· ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνοίγει τὰ ἐκ τῆς πνοῆς τοῦ θανάτου βεβαρημένα βλέφαρά της καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ της συναντῶσι τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας—Τάξε εἰς τὴν Παναγίᾳ γὰ πᾶς νὰ τὴν προσκυνήσῃς ζυπόλυτη, τῆς λέγει ἡ παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχον προσκεφάλαιον τῆς ἐπιθανατίου ἱσταμένη ταλαίπωρος μήτηρ· ἀλλὰ ἡ Μαρίκα δὲν τολμᾷ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας καὶ ἀποθνήσκει ψιθυρίζουσα—ἔτσι ἦταν τὸ γραπτὸ μου... Ἐτσι ἄρα γε ἦτο τὸ γραπτὸ της; δὲν τὸ πιστεύω.

ΑΛΤ.

Σ. Σ. Ο. Ἡ «Ὁδησοῦς» συνιστᾷ θερμῶς τὸ κοινωνικὸν καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἠθικώτατον τοῦτο διηγημάτιον πρὸς πᾶσας τὰς ἀναγνώστριάς καὶ ἀναγνώστας αὐτῆς, διότι ἐν μέτρῳ τινὶ ἐφαρμόζεται καὶ παρ' ἡμῶν οἵτινες δυστυχῶς μόλις ἀπαλλαγέντες τῶν αὐστηρῶν καὶ ἀρχαϊκῶν ἡθῶν καὶ εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ἐπιρριφθέντες, πολιτισμὸν νομίζομεν πᾶν τὸ προσκρούον εἰς τὰ ξένα καὶ ἐπίπλαστα, συμβιβαζόμενον ὅμως ἀριστα μὲ τὴν λογικὴν καὶ τοὺς κανόνας τῆς ἠθικῆς.

Ἐν Βάρνη τῇ 231 Νοεμβρίου 1891.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΣΟΜΠΡΑΝΙΕ.

Ἡ σύγχρονος σύνοδος τῆς βουλγαρικῆς βουλῆς, τοῦτο ἔχει τὸ ἰδιόζον, ὅτι ὡς κύριον καὶ πρῶτιστον μέλημα, περὶ ὃ στρέφονται αἱ ἐργασίαι αὐτῆς, ἔχουσι τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς διαρρυθμίσεως τῆς χώρας. Καὶ ἐν τῇ φαινομένῳ τούτῳ εὐρίσκει τις πλήρη τὴν ἀρμόγαν μεταξὺ τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Πραγματικῶς ἀπὸ ἐτῶν οὐδὲν ζήτημα ἄλλης φύσεως διαφαίνεται ἐν τῇ πνευματικῇ, τῇ κοινωνικῇ, τῇ πολιτικῇ, τῇ ἡθικῇ ὀρίζοντι τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους, ἀφ' οὗτου κυβερνήσις πατριώτικῃ ἀλλὰ καὶ γινώσκιν ἀκριβῆ καὶ ἐνδελεχῆ κεκτημένη τῶν ἀνάγκων τοῦ παρ' αὐτῆς ἰδιονόμου σκάρους, διαχειρίζεται τὰ κοινὰ πράγματα. Πρὸς πείσμα τῶν ὀνειρευομένων ταραχῶν, διαίρεσεως καὶ ἀνωμαλίας ἐν τῇ βουλγαρικῇ ἡγεμονίᾳ, κατ' ἀντιθέσιν πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ὀρεγομένων ἀλλοτρίων εἰς θολὰ ὕδατα, ἡ πραγματικότης παρέχει ὅλως ἀνατρεπτικὴν τῶν ἐλπίδων τούτων εἰκόνα, ἡ δὲ γαλήνη τῶν πνευμάτων ἐπιτρέπει τόσον εἰς τοὺς πληθυσμούς αὐτῆς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν, καὶ τὴν κυβερνήσιν ὅπως ἀσχολεῖται μετὰ τῆς ἀναγκαίας ἀνεσσεως καὶ σοβαρότητος εἰς τὴν νομοθετικὴν μελέτην καὶ συζητήσιν πάντος μέτρου σκοποῦντος τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τριῶν μεγάλων παραγόντων τοῦ πλοῦτος ἐν τῇ χώρᾳ, τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς βιομηχανίας. Καθ' ὃν χρόνον τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια, αἱ νομαρχιακαὶ διαρκεῖς ἐπιτροπαί, πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἀρχαί, οἱ σύλλογοι, ὁ τύπος ποιοῦνται ἐφέσεις πρὸς τὸν λαόν, ὅπως συντρέξῃ μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου εἰς τὴν ἀρτιωτέραν καὶ ἐπαρκεστέραν παράστασιν τῆς βουλγαρικῆς παραγωγῆς κατὰ τὰς μελλούσας γεωργικὰς ἐκθέσεις ἐξ ὧν ἐκεῖνη τῆς Φιλιππουπόλεως κατὰ τὸν προσεχὲς Σεπτέμβριον ὀρίζεται ἡ κυβερνήσις εἰσάγει εἰς τὴν Βουλγὴν νέα νομοσχέδια τείνοντα πρὸς τὸν αὐτὸν πάντοτε σκοπὸν. Ἐκτὸς τοῦ νόμου ὅπερ παρέχει εἰς τὴν ἔθνικὴν βουλγαρικὴν τράπεζαν τὸ δικαίωμα νὰ συνάψῃ ἐνυπόθηκον

δάνειον ἐξ 20,000,000, καὶ δι' οὗ χρήματος σκοπεῖται ἡ ἐν μεγάλαι-τέρα κλίμακι διευκόλυνσις τῶν γεωργικῶν κυρίως τάξεων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Σομπράνι εὐρίσκουσαν καὶ ἐκείνα περὶ συστάσεως μεγάλου χαρτοποιείου ἐν Γαμπρόβφ, ἱποστασιῶν καὶ ἱπορροβείων δημοσίων πρὸς βελτίωσιν τοῦ εἶδους τούτου, προμηθείας ἐπιτητήρων, δωρεὰν διανομῆς ἐκλεκτῆς σπορᾶς μεταξοσκωλήκων κλπ. μέτρων συναντωμένων ἐν τῇ κοινῇ σκοπῇ τῆς ἐμψυχώσεως καὶ προαγωγῆς τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου. Εὐτύχημα δι' αὐτὸν ὅτι τὰς ἀγρόπλους ταύτας προσπαθείας τῆς κυβερνήσεως, ἀναγνωρίζουσιν ὡς εὐεργετικάς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, οἵτινες δὲν δανείζονται τὰ συνήθη κοινοβουλευτικὰ τεχνάσματα ὅπως παρακαλῶσι κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον τὴν ψήφισιν νόμων τόσον ἐθναρρελῶν καὶ πρακτικῶν. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν τὰ 4/5 παρευρίσκονται τακτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ σώματος συντρέχοντες μετὰ ζήλου καὶ εὐσυνειδησίας τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΗΜΩΝ ΠΑΡΑ Τῷ Κ. ΝΟΜΑΡΧΗ ΒΑΡΝΗΣ.

Ἡ ὑποδοχὴ καὶ δεξίωσις ἥς ἐτυχε παρὰ τῷ κ. Νομάρχῃ Βάρνης ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν, ὑποχρεοῖ ἡμᾶς νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῆς, εἰμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι οἱ ἀναγνώσται θὰ ἀναγνώσωσιν αὐτὰς μετ' εὐαρεσκείας. Ὁ κ. Νομάρχης προῦπήνησε τὴν Α. Π. εἰς τὴν κλίμακα τοῦ διοικητικοῦ μεγάρου, ἀσπασθεὶς δὲ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ἐξέφρασε τὴν λύπην του διότι ἐν ἀγνοίᾳ διατελῶν περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεως τῆς Α. Π. δὲν ἠδυνήθη νὰ παρευρεθῇ κατ' αὐτήν. Τὰς διαθέσεις δὲ τῆς κυβερνήσεως διερμηνεύον ὁ κ. Νομάρχης εἶπεν ὅτι εἶναι ἐντεταλμένος ὑπ' αὐτῆς νὰ παράσχω πλήρη τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς Α. Π. ὡς ἱεράρχου τῆς Ἑλληνικῆς Εκκλησίας, περὶ τῆς ὁποίας ὡς καὶ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κολακευτικώτατα ἐξεφράσθη εἰπὼν ὅτι εἰς ἐκεῖνο ὀφείλει ὁ νεώτερος κόσμος τὸν πολιτισμὸν. Απερχομένην τὴν Α. Π. ὁ κύριος Νομάρχης συνώδευσε μέχρι τῆς

αὐλαίας πόλης τοῦ μεγάρου ἀσπασθεὶς ἐκ δευτέρου τὴν δεξιὰν Αὐτῆς.

Ἡ ἐκ μέρους τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς τοῦ τόπου προσγενομένη τῇ ἡμετέρῃ ποιμενάρχει τιμῇ καὶ ἡ ἐκδηλωθεῖσα αὐτῇ φιλόφρων προσήνεια δὲν ἀμφιβάλλουσαν ὅτι θὰ ἐπισπᾶσθι ἀνάλογα αἰσθήματα ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν, δραττόμεθα δὲ μετ' ἰδιαζούσης εὐχαριστήσεως τῆς παρεχομένης ἡμῖν εὐκαιρίας ν' ἀναφέρωμεν ὅτι ὁ Νομάρχης Βάρνης κύριος Ἰβάν Δράσφφ δὲν εἶναι μόνον διακεκριμένος ὑπάλληλος τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, ἥς χαίρει ἀκεραΐαν τὴν ὑπόληψιν καὶ ἐμπιστοσύνην, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πλεόν ἀξιότιμων καὶ συμπληθητικῶν προσώπων.

ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ.

(Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία Ὀδησοῦ.)

3 Νοεμβρίου.—Απόψε ἀπέθανεν ἀπόπληκτος ὁ Δημήτριος Ζαφειρίου, πράκτωρ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς ἀτμοπλοικῆς εταιρίας Κουρτζῆ καὶ διευθύνων τὸ ἑλληνικὸν ὑποπρόξενον. Κηδεῖα γενήσεται αὐριον. Ὁ διερμηνεὺς τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει Ἑλληνικοῦ προξενείου, κ. Λάμπρος Εὐνάλης ἀφικόμενος ἐνταῦθα ἵνα παραλάβῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑποπρόξενου εὔρε τὴν πρωτὴν νεκρὸν τὸν Ζαφειρίου ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας.

Ἰδοὺ λοιπὸν εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῶν 15 ἡμερῶν ὅτι ἡ καλὴ πόλις τοῦ Πύργου ἀπόλλυσι δύο ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων αὐτῆς μελῶν, περίεργος δ' ἡ σύμπτωσις ὅτι ἀμφότεροι ἐξέλιπον τοῦ ζῆν ὡς ἀναπληροῦντες τὸν ἐκεῖ Ἑλληνα ὑποπρόξενον. Ἡ «Ὀδησὸς» συλλυπεῖται ἐγκαρδίως τὰς οικογενεῖας τῶν ἀποβιβάσαντων ὁμογενῶν.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Προχθὲς γράφει ἡ Σβομποδά ἀφικόντο τὰ νέα βουλγαρικὰ νομίσματα, δι' αὐτῶν δὲ χθὲς ἐπληρώθησαν οἱ μισθοὶ τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων. Ἀνὰ τὴν πόλιν ἐκυκλοφόρησαν μόνον τὰ ἐκ δύο φράγκων νομίσματα μετὰ τῆς προτομῆς τοῦ Κυριάρχου ἀρκετὰ πειστής καὶ ἀναγλυφικῶς ἐξεκονισμένης ἐπὶ τῆς μιᾶς παρειᾶς τοῦ νομίσματος. Ἐνεκα τῆς ἐκ τοῦ ταμείου ἐξαγωγῆς μεγάλου ποσοῦ

ἀργύρου διὰ μιᾶς, ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ ἀνῆλθε κατὰ 1½ τοῖς %.

— Ἀφίκετο εἰς Σοφίαν ὁ Ἀχμέτ Νε. λίπ ἐφένδης, νεοδιορισθεὶς δεύτερος γραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὀθωμανοῦ ἐπιτρόπου.

— Ἡ συνάδελφος Bulgarie διαψέδει διὰ τοῦ κατηγορηματικότερου τρόπου τὴν ὑπὸ πρακτορείου Δαλζιέλ διαδοθεῖσαν φήμην ὅτι δῆθεν ἐπῆλθεν ἔντασις εἰς τὰς μεταξὺ τῆς Α. Β. Ὑψ. τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ σχέσεις. Οὐδεμία, λέγει, ἔντασις ἢ παρενόησις ὑπάρχει μὴδὲ ἐπὶ πρῶτον μεταξὺ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

— Κατ' αὐτὰς εἶχε διαδοθῇ περὶ μετασηματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου φήμη καθ' ἣν ὁ μὲν κ. Γραϊκωφ θὰ διαρίζετο ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ χαρτοφυλακίου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ὁρησκευτικῶν διδομένου εἰς τὸν κ. Νάτσεβιτς, ὃν θάνατικαθίστα ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁ καὶ ἄλλοτε τοιοῦτος κ. Ἰβάν Σαλαμπάσεφ. Ἡ φήμη ὅμως αὕτη δὲν ἐπεβεβαιώθη εἰσέτι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ μετασηματισμὸς τοῦ ὑπουργείου γενήσεται μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνεστώσης συνόδου τῆς «Σοβράνι».

— Εἰς ἀπάντησιν τῶν γραφέντων ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν ἐφημερίδων περὶ τῆς ἐχθρικής διαγωγῆς τῶν βαλῆδων Θεσσαλονίκης καὶ Ἀδριανουπόλεως κατὰ τῶν ἐκεῖσε βουλγαρικῶν κοινοτήτων, ἡ Bulgarie δημοσιεύει ἐπιστολὴν βουλγαριστῇ γεγραμμένην καὶ φέρουσαν 26 ὑπογραφὰς καὶ σφραγίδας, δι' ἧς οἱ ἐπιστελλόντες, ἀναιροῦντες τὰ κατὰ τοῦ βαλῆ Ἀδριανουπόλεως Χατζῆ Ἰζέτ πασά κατηγορίας τῶν βουλγαρικῶν συν-ἀδελφῶν, διακηρύττουσιν ὅτι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς πατρικῆς διοικήσεως τοῦ βαλῆ Ἀδριανουπόλεως ἀπολαύουσι πάντων τῶν εὐεργετημάτων.

— Ὁ κ. Βόμς, διευθυντὴς τῶν τεχνικῶν ἔργων τῆς κατασκευῆς τῶν λιμένων ἐν Ἀυστροουγγαρίᾳ, εἰς ὃν εἶχεν ἀνατεθῇ ὑπὸ τῆς Βουλγ. κυβερνήσεως ἡ μελέτη τῶν σχεδίων τῶν λιμένων Βάρνης καὶ Πύργου, ἐπεράτωσε τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ ἐπέβαλε τὴν ἐκδοσὶν τοῦ εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, ἡ-τις διεβιβάσθη εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸς συζητήσιν.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Φιλιππουπόλει».

— Φοβερόν κακοῦργημα διεπράχθη τὴν χθεςμινῇ πρωΐαν ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀγγλιστῇ προξενίῳ, ὡς ἐξῆς:

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν καθάσσης τοῦ προξενείου τούτου Γιαχγιάς, μουσουλμάνος ἐξ Ηπείρου, κατεῖχετο ἐκ διαλεί-

(53) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ • ΟΔΗΣΣΟΥ • (53)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Η. ΝΑΤΑΣΣΑ.

[Συνέχεια].

Καὶ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειρὸς τὸ κοράσιον ἔχουσεν εἰς τὸ στόμα του ποτήριον βότκας. Τὸ κοράσιον ἐπὶ τῇ καὶ ἡρξάτο νὰ βῇ ἐν ισχυρῶς.

— Καλὴ ἡγο, καὶ ἐγὼ θὰ βοηθῶ μετὰ τὸ ποτήριον τοῦτο τὸ ὅποιον ἡγίσαν τὰ χεῖρά σου.

— Ὁ ληστής ἐπλήρωσε τὸ ποτήριον καὶ τὸ ἐκένων ἀμέσως.

— Οὐ! γλυκότης! καὶ τὸ οἶνον πνεῦμα γίνεται ἀλλήτερον ὅταν ὠραῖον ὠραιότατον στόμα

ἐγγίσῃ τὸ ποτήριον. Τώρα ἴδωμεν ὅποιαν εὐχαριστήσιν προξενεῖ αὐτὸ τὸ στόμα. Καὶ μετὰ πολλὰς ἀντιστάσεις τοῦ κορασίου κατάρθρωσε ν' ἀποσπᾷσθι φίλημα ἐκ τῶν χειλέων αὐτοῦ.

Ὅτε ὅμως τὰ μαρὰ τοῦ κακούργου χεῖρ ἐπρόκειτο νὰ ἐναποθέσῃ καὶ δεύτερον φίλημα ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ αὐτοῦ κορασίου ἡ Νατάσσα ἐρρίπισεν αὐτὸν τοσοῦτον ἰσχυρῶς, ὥστε ἐκ τοῦ πλήρους σθένους καὶ δυνάμει ἐκείνου ραπίσματος ὁ ληστής ἐκρηνίσθη ἀνατρέψας καὶ τὴν ἐκεῖ που τράπεζαν. Ἐκ τῆς ἀνατροπῆς τῆς τραπέζης τὸ μὲν ἐπ' αὐτῆς κηρίον ἐσθῆσθι, σκότος δὲ βαθὺ ἐκάλυψε τὸ καταγώνιον.

— Χά! Χά! ἐφώνησεν ὁ κακούργος ἐπιθυμῶν λοιπὸν νὰ παύσῃ ἐν τῇ σκότει! Καὶ ἡγέρθη πρὸς ἀναζήτησιν τῆς κόρης. Ὁραϊστάτοι εἶναι οἱ χαριεντισμοὶ τῇ ἀληθείᾳ οἱ γινόμενοι ἐν τῇ σκότει.

Τὸ κοράσιον προσεπάθει ψηλαφῆσαι ν' ἀνεῖρῃ τὴν θύραν, ὃ δὲ ληστής ἐκ τοῦ θροῦ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς παρέβαιεν ὀπισθὲν τῆς.

— Μὴ ζῆτε! νὰ δραπέτευσθι, φιλάτῃ περιστερά! τῇ εἶπε μετὰ τραχείας φωνῆς δεικνυούσης τὴν ἐν αὐτῇ διαμάχῃ τῶν αἰσθημάτων, τοῦ ἐ-

ρωτος δηλονότι καὶ τῆς ὀργῆς, αἵτινα καὶ ἡρξαντο νὰ ὑπερνικῶσι τὴν μέσιν.

— Δὲν θὰ τὸ καταρῶσθις ἀγαπητῇ, δὲν ἡδυνήθης φαίνεται νὰ γνωρίσῃς κατ' οὐσίαν τὸν Περφιλίτς!

Καὶ λέγων ταῦτα ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ ὑποδήματος μάχωσαν μακρὰν καὶ ὀξείαν ἣν πάντε ἐφερε μεθ' αὐτοῦ.

Καὶ τὸ μὲν κοράσιον δὲν ἠδύνατο ν' ἀνακαλύψῃ, ἡ Νατάσσα ὅμως ἐν τῇ σκότει ἰδοῦσα τὴν στυλινότητα τῆς μαχαίρας καὶ ὑποθέσασα ὅτι ἐγγίξει τὸ τέρας τοῦ βίου αὐτῆς, περισυνέλλαξε τὰς αὐτῆς δυνάμεις καὶ προσεπάθει διὰ τῆς ἐπαφῆς ν' ἀνεῖρῃ τὴν κλειδωνῆν τῆς θύρας. Ὁ ληστής ἦτο πληροὺς τῆς!

Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν θὰ ἤνοιγε τὴν θύραν ἵνα ἐξέλθῃ αἱ σιβεραὶ τοῦ κακούργου χεῖρες ἐδράξαντο τῆς κόρης αὐτῆς καὶ ἔσυραν ἔσω τοῦ δωματίου.

— Βοήθειαν! Βοήθειαν! ἡρξάτο κραυγάζουσα ἡ δυστυχῆς!

— Οὐδεὶς θὰ σὲ ἀκούσῃ, ἀθλίη, ἐχρεμέτισεν ὁ κακούργος.

— Βοήθειαν! βοήθειαν! ἐπανέλαβεν ἡ δυστυ-

χῆς καὶ προσεπάθει νὰ λυτρώσῃ ἑαυτὴν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κακούργου.

— Λάβε λοιπὸν τὴν βοήθειαν ἐφώνησεν ὁ ληστής ἐν τῇ παραφορᾷ του, καὶ ἡ μάχαιρα ... διέσχισεν εὐτυχῶς τὸν ἀέρα.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ θύρα τοῦ καταγωγίου ὑποχωρήσασα εἰς γενναίαν ἐξωθεν ἀντίστασιν κατέπεσεν, ἡ δὲ μάχαιρα τοῦ Περφιλίτς διεπέρασεν ἀνθρώπινα στήθη ὅπως ὥστε τὸ ἀναπηδῆσαν ἐκ τῆς πληγῆς αἷμα ἐπῆλειψε τὸ πρόσωπον τοῦ ληστοῦ. Οὗτος δειλῆσας διὰ τῆς ἀριστερᾶς νὰ σπογγίσῃ τὸ πρόσωπον ἔδωκε καιρὸν εἰς τὴν Νατάσσαν νὰ ἐξέλθῃ.

ΤΡΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΕΝΑ.

— Ἐδῶ ἦν ὁ φίλος ἔλεγεν ὁ Σερβοὺν διερχόμενος τὴν ὁδὸν «Ἐννατὸς Δόχος» ἐδῶ ἦν τὸ γνωρίζω κάλλιστα.

Ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας ἐκάθητο ὁ θυρωρὸς Κιρκάσιος τὸ γένος παρατηρῶν μετὰ ραθυμίας τὰ πέρα.

— Πρίγκηψ (ὁδῶ προσφωνοῦσιν ἐν Ρωσίᾳ τοὺς Κιρκάσιους) μεταξὺ τῶν κατοικούντων τὴν

πουσάν διανοητικῶν διαταράξεων καθ' ἃς ἐνόμιζεν ἄλλοτε μὲν ὅτι θάποθάνη, ἄλλοτε δὲ ὅτε τὸν καταδιώκουσιν. ἢ ὅτι θάποβληθῇ τῆς θέσεώς του, ἐφ' ᾧ παρεκάλει τὸν πρόξενον κ. Γρέβς νὰ μὴ τὸν παύσῃ. Ὁ κ. Γρέβς πολλάκις τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι οὐδὲ κἂν διενόησιν νὰ τὸν ἀπολύσῃ καὶ ὅτι εἶναι πολὺ εὐχαριστημένος ἐκ τῆς ἐπηρεσίας καὶ τῆς διαγωγῆς του. Ἐν τούτοις τὴν πρωτὰν ὅτε ὁ ὑπηρετὴς τοῦ αὐτοῦ προξενίου Νίκος μαυροβούνιος προσέφερεν εἰς τὸν Γιαχιγιάν τὸ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ διαταχθέν φάρμακον, οὗτος ἀρπάσας ἀφ' οὐδὲ πειλωρίαν κ' αὐτὸν ἐβύβισεν αὐτὴν εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ δυστυχοῦς Νίκου καὶ παρευθεὶς τὴν ἐξήγαγεν ἰσως ἵνα τῷ καταφέρῃ καὶ ἕτερον κτύπημα. Ὁ Νίκος μετ' ὅλην τὴν τρομερὰν πληγὴν ὀρμήσας κινήσας ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ φονικῶν ὄπλου ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ φονέως καὶ λαβὼν αὐτὸ ἀνῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ κ. προξένου, ὅστις ἐκοιμήτο ἀκόμῃ, κρᾶζων· μέσκωτ' ὅσον ὁ Γιαχιγιάν! Μόλις δ' εἰπὼν τὰς λέξεις ταύτας, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ μετὰ τινα λεπτὰ τῆς ὥρας ἐξέπνευσε. Ὁ κ. Γρέβς κατελθὼν συνέλαβε τὸν Γιαχιγιάν, ὅστις ὡμολόγησεν ὅτι αὐτὸς ἐφόβησε τὸν Νίκον, διότι δῆθεν τῷ εἶχεν εἰπεῖ «σήμερον θὰ σοῦ ἀφαιρεθῶσι τὰ σήματα ἐκ τοῦ φεσίου σου», καὶ παραλαβὼν αὐτὸν τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ὁ προσκεκολλημένος καθάσας εἰς τὸ γαλλικὸν προξενεῖον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ρώσων ὑπὸ τῶν μαυροβούνιων καὶ αὐτὸς, μαθὼν τὸν φόνον τοῦ συμπατριώτου κοί ἐπιστηθίου φίλου τοῦ Νίκου, ὡπλισθεὶς ἔδραμε νὰ φθάσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Γρέβς ὁδηγούμενον εἰς τὴν ἀστυνομίαν Γιαχιγιάν καὶ ἀντεκδικούμενος φονεύσῃ αὐτόν. Εὐτυχῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἠτοιμάζετο νὰ ἐξάξῃ τὴν κουμποῦράν του, ἀνεχαιτίσθη ὑπὸ τοῦ πρόφδαντος καθάσας τοῦ γαλλικοῦ προξενίου καὶ οὕτω ἀπεσοδῆθη νέος φόνος. Ὁ ἀνακριτὴς μεταβάς, τῇ ἀδείᾳ τοῦ κ. Γρέβς, εἰς τὸ ἀγγλικὸν προξενεῖον προέβη εἰς ἀνακρίσεις. Ὁ Γιαχιγιάν μετὰ μεσημβρίαν μετεφέρθη εἰς τὴν κεντρικὴν εἰρηκτὴν.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.—Τὴν περελθοῦσαν Πέμπτην ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἀνεγνώσθη ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς κοινότητος ἡμῶν ποιμαντορικὴ ἐπιστολὴ δι' ἧς ἡ Α. Π. ἀγγέλλουσα

τὸν διορισμὸν τῆς ὡς Μητροπολίτου Βάρνης συνίστα συγχρόνως τὴν ἀγάπην μεταξὺ τοῦ χριστεπινύμου ὀρθοδόξου πληρώματος, τὴν ὑπακοὴν καὶ εὐπειθειαν εἰς τοὺς κειμένους τῆς χάριτος νόμους, τὴν ἀκριβὴ καὶ πρόθυμον ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερατικῶν καθηκόντων τῶν ἱερέων καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην καὶ σέβας τῶν χριστιανῶν.

— Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀντεπεσκέφθησαν τὴν Α. Π. ὁ δήμαρχος καὶ ὁ νομάρχης τῆς πόλεως ἡμῶν συνοδευόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ συμπαθοῦς Ἐπαρχοῦ κ. Ἀγγιλιδίου.

ΣΧΟΛΙΚΑ.—Δημαρχεῖα καὶ διατάγματι ἐκδοθέντι ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως τοῦ νομαρχιακοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου, ἀπὸ τῆς προσεχούσης Δευτέρας ἐπιτρέπεται πλέον ἡ λειτουργία τῶν προκαταρκτικῶν σχολῶν καὶ τῶν νηπιαγωγείων, ἅπαντα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἶχον παύσει λειτουργοῦντα συνεπεί τῆς νόσου σκαρλατίνης. Ἐμπρὸς λοιπὸν κύριοι διδάσκαλοι! μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἐξ ὑμῶν ἐξαρτᾶται ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἀπολεσθέντος ἔνεκεν τῆς ἐπαράτου νόσου χρόνου. Διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ ἀποφασιστικότητος τὰ πάντα κατορθοῦνται. Ἰδωμεν λοιπὸν κατὰ πόσον θὰ ἱκανοποιήσῃτε τοὺς πόθους τῶν γονέων καὶ ἐκείνων οἵτινες ἐνεπιστεύθησαν ἡμῖν τὴν πνευματικὴν τὴν τέκνων ἡμῶν ἀνάπτυξιν.

— Μετ' εὐχαριστήσεως παρατηροῦμεν ἀπὸ τινος τοῦ μαθητῆς τῆς Α' Ἀσκήσεως ἑλλην. Σχολῆς ὡς καὶ τὰς μαθητρίδας τοῦ Α' Παρθενοναγωγείου ὁδηγούμενας ὑπὸ τῶν διδασκάλων αὐτῶν κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἐπισήμους ἑορτὰς εἰς τὴν ἱερὰν λειτουργίαν. Τὸ μέτρον εἶναι ἀριστον. Δυστυχῶς δὲν εἶναι γενικόν. Δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ ἑλλην. Σχολαρχείου ὅπου ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι πρέπει νὰ ἦναι ὁ τύπος καὶ ὑπογραμμός. Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἑλλ. Σχολαρχείου θὰ ἐπανέλθωμεν προσεχῶς τὴν καθυστέρησιν ὅπως ταύτην ἀναμένομεν νὰ διορθώσῃ ἡ διεύθυνσις τοῦ ρηθέντος ἐκπαιδευτ. καταστήματος.

— Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἱκαναὶ μεταβολαὶ ἐγένοντο ἐν τῇ τμήματι τῶν κυβερνητικῶν φόρων τοῦ δημαρχείου τῆς ἡμετέρας πόλεως. Κατὰ πληροφоруμένα ὁ πρὸ δεκαετίας σχεδὸν ταμίας τῶν κυβερνητικῶν φόρων καὶ γνωστὸς τοῖς πολίταις Χρήστος Γιορδάνωφ ἀπεβλήθη, ἔνεκα καταχρήσεων ἀνακαλυφθέντων ἐν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἀνερχομένων εἰς οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ποσόν. Τρεῖς τῶν λογιστῶν τοῦ αὐτοῦ τμήματος οἱ μάλιστα ἀγερῶχος φερόμενοι τοῖς φορολογουμένοις πολιταῖς κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν πληρῶνουν τοὺς φόρους τῶν, ὁ μὲν ἀπεβλήθη οἱ δὲ παρητήθησαν ἐπιτηρηθέντες ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου, διὰ τὴν ἀπρεπὴν συμπεριφορὰν ἀπέναντι τῶν πολιτῶν καὶ τῆς ἀνωτέρας τῶν ἀρχῆς.

Επὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ συγχαίρομεν τῷ κ. δημάρχῳ ἐπιφυλασσόμενοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου νὰ ἐπανέλθωμεν, πραγματευόμενοι αὐτὸ ἐν ἐκτάσει.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΙΡΗΝΗ—Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τοῦ Βερολίνου ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Β' ἀμέσως μετὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν ἀκρόασιν ἣν παρέσχε τῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας κ. Γιερς, μετέβη ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν ὁρκοδοσίαν τῶν νεοσυλλέκτων τοὺς ὁποίους προσεφώνησεν ὡς ἐξῆς:

— Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μόνον ἐν καιρῷ εἰρήνης θὰ δυνηθῇτε νὰ δεῖξητε τὴν ἀνδρείαν καὶ τόλμην ὑμῶν.

Ἐὰν ταῦτα ἐλέγχθησαν παρ' αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς διαλέξεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Γιερς συμπεραίνεται ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος προέβη κατηγορηματικῶς εἰς λίαν εἰρηνοφίλους διαθέσεις ἐκ μέρους τῆς Ρωσίας.

— Κατὰ τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὴν κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη κατηγορίαν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν.

Ὁ διὰ τὸ 1892 προϋπολογισμὸς παρουσιάζει 98,100,000 δραχ. ἐν ταῖς εἰσπράξεσι καὶ περίπου 98,12 ἑκατομ. ἐν ταῖς δαπάναις, μετὰ ἐλλείμματος μόνον 156,720 δραχ. Πάντα τὰ ὑπουργεῖα ἡλάττωσαν τὰς ἰδίας δαπάνας πλὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ὅπου παρουσιάζει αὖθις 220,000 ραχ. πλέον ἢ κατὰ τὸ 1891.

— Ὁ κ. Γιερς ἅμα ἀφικόμενος ἐν Πετρούπολει ἐπεσκέφθη τὸν στρατηγὸν Κράϊνιτς πρέσβυν τῆς Γερμανίας μεθ' οὗ ἔμεινε πλέον τῆς ὥρας.

Ἡ «Εφ. τῆς Πετρούπολεως» λέγει ὅτι ὁ κ. Γιερς ὅστις χθὲς ἐπανελάβε τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐξωτερικῶν θέλει σήμερον ἐπιδώσει εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐκθεσιν. Τὸ φύλλον τοῦο παρατηρεῖ ὅτι καίτοι τὸ ταξίδιον τοῦ ὑπουργοῦ ὡς μόνον εἶχε σκοπὸν τὴν ὑγείαν αὐτοῦ παρέσχε ἀφορμὴν εἰς πολλὰς συνδιαλέξεις καὶ ποικίλα σχόλια πολὺ ἀπέχοντα τῆς ἀρχικῆς ἀληθείας. Κατόπιν ἐπῆλθον δικαιότεραι κρίσεις τῶν ρωσικῶν καὶ ξένων ἐφημερίδων. Τὸ γε νῦν γινώσκειται ἡ ἀληθὴς σημασία τῶν ἀνταλλαγισμῶν ἰδεῶν αἵτινες προεκλήθησαν ἐκ τῆς διαμονῆς τοῦ ὑπουργοῦ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ καὶ τῆς ἐν Παρισίοις ἐπισκέψεώς του ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι ἡ κατάστασις ἀπέθῃ εὐκρινεστέρα.

Τὸ πρακτορεῖον τοῦ Βορρά, ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν ληφθεισῶν ἐξ ἀρμοδίου πηγῆς, διακηρύσσει ὅτι οὐδεὶς λόγος ἐγένετο περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς ἵππων.

ΚΑΚΟΣ ΟΙΩΝΟΣ.—Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον γράφουσιν οἱ «Καιροί»: Ἡ γενομένη χθὲς (15) ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ προέ-

δρου ἐπέδειξε πρᾶγματι κακὸν οἰωνὸν διὰ τὸν κ. πρωθυπουργόν. Ἀπροσδόκητον ὑπῆρξε τὸ γεγονὸς τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ψήφων λευκῶν, ἐπροξένησε δὲ βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐν ταῖς τάξεσι τῶν κυβερνητικῶν καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Ἀγνοοῦμεν ἐν τούτοις ποῖαν καὶ πόσῃ ἐπροξένησεν αἰσθησὶν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν χαρακτηριστικὸν σύμπτωμα ἐκφράζον τὴν ἐπικρατοῦσαν ζωηρὰν δυσανεσκειαν μετὰ τῶν πλείστων βουλευτῶν τοῦ Κορδονίου. Ἐκτὸς τῶν τρικουπικῶν βουλευτῶν καὶ τῶν ὁπαδῶν τοῦ λεγομένου τρίτου κόμματος, ἐνδεκα ἄλλοι κορδονικοὶ βουλευταὶ ἐρρίψαν εἰς τὴν κάλπην λευκὰ ψηφοδέλτια, καὶ τρεῖς ἄλλοι, ὡς ἐμάθομεν, ἀπέστησαν ὑπὸ δυσανεσκειᾶς, μὴ προσελθόντες εἰς τὴν συνεδρίασιν. Μεθ' ὅλα ταῦτα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας δὲν εἶναι πρὸς θάνατον καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ κατακύλισμα ἐξ ἀσυντάκτων δυσανεσκειῶν, ἀνευ σκοποῦ παραφερομένων εἰς στασιασμούς. Ἀλλοθεν, δυστυχῶς ἐπικεῖται ἤδη ὁ κίνδυνος. Ἐν ὅσῳ δὲν ἀναρτᾶται γενναῖον καὶ ἐθνικὸν πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, οἱ στασιάζοντες ὑπὸ δυσανεσκειᾶς θὰ ἐπιστρέψωσιν ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν μάνδραν τοῦ ὑπουργικοῦ ποιμνίου.

— Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπουργικὴ κρίσις, ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, θὰ ἀποσοδῇ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν διάθεσιν ἔχοντος ὡς ἐμάθομεν νὰ δώσῃ τόπον τῇ ὀργῇ χάριν τῆς κυβερνητικῆς ὁμονοίας καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ὑπουργικοῦ σκάφους ἀπὸ ἀβαριῶν, ἢ ναυαγίου. Εἰς τὸ πνεῦμα ἄλλως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ θὰ ἐπιδράσῃ ἰσχυρῶς, ὡς νομίζομεν ἡ χθεσινὴ ψηφοφορία. Πρόσεχε κ. πρωθυπουργέ ἵνα ἀποτρέψῃς τὸ δυστήχημα τῶν κακῶν οἰωνῶν!

— Τηλεγραφικῶς διετάχθη τὸ θωρηκτὸν «Σπέτσι» ἵνα ἀποπλεύσῃ ἐκ Τουλῶνος καὶ διευσυνθῇ εἰς Πειραιᾶ.

— Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδήσιν ἐκ Βώλου, κατέπλευσεν εἰς τὸν αὐτόθι λιμένα τὸ μέγα ἀγγλικὸν θωρηκτὸν «Ε. κλα».

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΟΝΙΩΝ

ΣΤΑΘΜΟΙ	βαγ.	Διῶρ.	φ.χ.	ἐκ.
Ραζγράφ	1	56 ¹ / ₂	13	40
»	1	56 ³ / ₄	13	45
»	1	56 ¹ / ₂	13	35
»	1	57 ¹ / ₄	13	55
Κασπεσιάν	2	56 ¹ / ₄	13	20
»	2	56 ¹ / ₂	13	25
Προδαθ	4	57 ³ / ₄	13	75
»	1	57 ¹ / ₄	13	70

Βάρνα, τῇ 23 Νοεμβρίου 1891.

οικίαν δὲν ὑπάρχει καὶ τις στρατιώτης; ἡρώτησεν ὁ Σερβὸν χαϊρετίζων τὸν Κιρκάσιον.

— Ὁ διάβολος νὰ τὸν πάρῃ! ἀπῆντησεν ἀποτότως ὁ Κιρκάσιος. Καὶ μήπως εἰς στρατιώτης ὑπάρχει ἐνταῦθα; ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπερβαίνει τοὺς πενήτην κόντα!

— Να! ἀλλ' αὐτὸς τὸν ὁποῖον ζητῶ, ἀπῆντησεν ὁ Σερβὸν, εἶναι πληγωμένος εἰς τὴν χεῖρα.

— Καὶ ποῦ νὰ γνωρίζω ἐγὼ τὰς χεῖρας ὧλων τῶν στρατιωτῶν, ἀφοῦ τοὺς ἰδίους ἀγνοῶ.

Ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τοῦ Κιρκασίου ἠννόησεν ὁ Σερβὸν ὅτι οὗτος ἀποφεύγει τὰς ἐξηγήσεις ἀλλ' ἐπρεπε νὰ ἐξετάσῃ. Αὐτὸ ἀπῆντη ἡ λογικὴ. Ἀλλὰς τε ὠφελεῖ νὰ δώσῃ καὶ πληρεστέρας πληροφορίες εἰς τὴν κ. στρατηγὸν, ἥτις τῷ ὑπεσχεθῇ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἐκ αὐτῶν ροδόλια!

Ἐὰν ἐγνώριζεν, ὅτι διὰ τοῖς κόπους τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ μυστικοῦ ἡ κ. στρατηγὸς εἶχε πληρωθεῖ 5,000 ροδόλια θὰ ἐξήτει πολλὰ περισσότερα.

Ἐξήγαγε λοιπὸν μετὰ λήπης ἐκ τοῦ θυλακίου τοῦ ἐν ροδόλιον καὶ ἀφοῦ ἐταστικῶς περιέφερεν αὐτὸ μετὰ τῶν δακτύλων του εἶπε τῷ Κιρκάσιῳ:

— Πρίγκιψ ἐπιθυμεῖς νὰ ροφήσωμέν τι;

— Εὐχαριστῶ δὲν πίνω τὴν βότκα, φιλιδίον ὅμως βαλσάμου τ' ρα βῶ δὲν δέλης ...

Οἱ Κιρκάσιοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κορανίου ἀποφεύγουσι τὰ πνευματώδη ποτὰ, διὰ τοῦτο ἀντ' αὐτῶν ἐν Ρωσίᾳ κατασκευάζονται εἰδη τινὰ ποτῶν, χάριν αὐτῶν, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα βάλσαμον.

— Ἀς ροφήσωμεν λοιπὸν βάλσαμον, ἀπῆντησεν πλὴρως χαρὰς ὁ Σερβὸν καίτοι ἦτον εἰθισμένος νὰ πληρῶνουν ἄλλοι ἵνα πίνῃ αὐτὸς.

Οἱ δύο λοιπὸν νέοι φίλοι εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐναντι καπηλεῖον καὶ διέταξαν βάλσαμον. Συγχρόνως δὲ καὶ τις ἀνὴρ ἐθεάθη παρὰ τὴν θύραν τῆς ρηθείσης οἰκίας κροῦων τὸν κωδωνίσκον. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐπειδὴ ἀπουσίαζεν ὁ θυρωρὸς καὶ ἡ θύρα ἔμενε κλειστὴ, ἠναγκάσθη νὰ κτυπήσῃ καὶ ἐκ δευτέρου καὶ ἐκ τρίτου μὴ λαβὼν ὅμως ἀπάντησιν ὤψασε τοὺς ὦμους ἐξ ἀπορίας λέγων:

— Ἀνάγκη νὰ περιμεῖναι ἵνα μὴ διεγείρω τὰς ἐπινοίας τῶν γειτόνων. Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἤρξατο περιδιαβάων ἀνὰ τὸ πεζοδρόμιον.

Ἀφ' ἧς ὁχημα ἀγοραῖον ἔστη ἔμπροσθεν τῆς

θύρας, καὶ ὁ περιδιαβάων ἐκρόβη ἐν τινὶ γωνίᾳ παρατηρῶν μετὰ προσοχῆς τὴν ἐπιβάτην τῆς ἀμάξης.

Δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ διότι ἀντὶ ἐπιβάτου ὁ ἴδιος ἀμαξήλατης ἤρξατο κροῦων ἰσχυρῶς τὴν θύραν. Εἰς τὰ κτυπήματα τοῦ ἀπῆντησαν ὅσον καὶ εἰς τὰ τοῦ πρώτου.

— Τίς νὰ ἦναι ἀρὰ γε; ἡρώτα καθ' ἑαυτὸν ὁ κρυβὴς. Μήπως καὶ ἄλλος τι ἐνδιαφέρεται περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως; Πρέπει νὰ τὸ μάθω.

Καὶ λέγων ταῦτα ἐπλησίασε τὸ ὄχημα ἐξ ἀπλῆς δῆθεν περιεργείας καὶ παρατήρησεν ἐν αὐτῷ — Σολωμόντι! ἀνέκραξεν ἀτενίσας εἰς τὴν ἐν τῇ ἀμάξῃ γυναῖκα.

— Λέμνικ! ἀπῆντησεν αὐτὴ ἐκ τοῦ ὀχήματος. Αἱ δύο εὐγενεῖς καρδίαι ἀνεγνώρισαν ἀλλήλας. Ἦσαν δύο μεγάλοι κατασκόποι ἀνῆκοντες τῇ κομῇ.

— Τὴ ζήτησιν ἐνταῦθα Σολωμόντι; ἡρώτησεν ὁ Λέμνικ, καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου του ἐξωγραφῆθη δι' ἐρυθρίματος ἡ ὀργὴ ὑπ' ἧς κατεῖχετο κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐρωτήσεως.

— Ἐννοεῖται τὸ ἴδιον, τὸ ὁποῖον ζήτησις καὶ αὐτὴ ἀπῆντησεν ἡ Σολωμόντι.

— Ἄλλ' ἡ κόμησσα ... ἠθέλησε νὰ ἀντεῖπῃ ὁ Λέμνικ.

— Ἡ κόμησσα ἐπρότιμῃσε νὰ διαθέσῃ ἀντὶ δύο, τέσσαρας ὀφθαλμοὺς ὅπως εὐχερέστερον προβῇ εἰς ἀνακάλυψιν τοῦ ποθομένου.

— Ἀλλὰ μὲ ὑπεσχεθῇ ...

— Πεντακόσια ροδόλια, δέκωσεν ἡ Σολωμόντι, τὸ γνωρίζω, ἀλλ' ἀφοῦ κερδίω δεκάκις ἢ εἰκοσάκις καὶ πενήτηντάκις περισσότερα, δυνατόν νὰ δώσῃ καὶ εἰς ἐμὲ τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ἰδικόν σου ποσόν. Δὲν ἀνῆκα αὐτῇ ἐπίσης;

— Ὁ γερο-Λέμνικ δὲν ἀπῆντησεν, ἐγνώριζε πρὸ πολλοῦ τὰ μηχανήματα τῆς κομῆσεως. Ἐγνώριζεν ὅτι πάντοτε ἡ κόμησσα μετεχειρίζετο πλείονας κατασκόπους οὐχὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐπιδικουμένου μυστικοῦ, ἀλλ' ὅπως δύναται νὰ περικύπτῃ ἐκ τῶν ὑποσχεθέντων εἰς τοὺς κατασκόπους ποσῶν, δικαιολογούμενη ὅτι δῆθεν παρ' ἄλλου ἤκουσε καὶ ἔμαθε τὸ πρᾶγμα. Ἐπειδὴ ὅμως ἤξευρεν ἐπίσης ὅτι ἡ ὑπόθεσις δυνατόν νὰ εἴδῃ ἐν ὁποῖον πρᾶγμα κέρδος ἐσκέπτετο νὰ ἐξείρῃ τρόπον ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς Σολωμόντιδος.

(ἀκολουθεῖ).

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Αλλος άντ' άλλου. Έν τινι νοσοκομείῳ μεγάλης πόλεως τῆς νοτίου Γαλλίας, ὁ πρῶτος χειρουργὸς πλησιάζει μίαν κλίνην καὶ δοκιμάζει τοὺς σφυγμοὺς ἀσθενοῦς τινος.

— 'Ὡ! ἀναφωνεῖ, πηγαίνει πολὺ καλύτερα ἀπὸ χθές.

— 'Αλήθεια κ. ἰατρὲ! ἀπαντᾷ ὁ νοσοκόμος ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ ἴδιος; ὁ ἀσθενὴς τῆς χθὲς ἀπέθανε καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν θέσιν του.

— Τόσῳ τὸ καλλίτερον ἐξακολουθεῖ ὁ ἰατρός; ἄς πάρῃ καὶ τοῦ λόγου τοῦ ἰδίου φάρμακον.

Θεωρία καὶ πράξις. Σοφὸς καθηγητὴς διαπερὼν διὰ λέμβου ποταμόν τινα λέγει πρὸς τὸν πορθμέα.

— Ἐννοεῖς τὴν φιλοσοφίαν φίλε μου;

— 'Οχι! οὐδὲν ἤκουσα περὶ αὐτῆς.

— Τότε λοιπὸν τὸ τέταρτον τῆς ὑπάρξεώς σου εἶναι χαμένον. ἤξεύρεις τοῦλάχιστον τὴν Γεωλογίαν;

— 'Οχι.

Τότε λοιπὸν ἐχάθησαν τὰ τρία τέταρτα τῆς ὑπάρξεώς σου.

Ἐπελλε δὲ νὰ ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅταν ἡ λέμβος ἀνετράπη, σοφὸς δὲ καὶ πορθμεὺς ἔπесαν εἰς τὴν θάλασσαν.

Τότε ὁ πορθμεὺς ἀριστος κολυμβητὴς ἐκράζε.

— ἤξεύρεις νὰ κολυμβᾷς φιλόσοφε;

— 'Οχι.

Τότε λοιπὸν ὁλόκληρος ἡ ὑπαρξις σου ἐχάθη μαζί με τὴν φιλοσοφίαν σου!!!

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

— 0 —

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω, ὅτι ἤρχισα νὰ ἐκποιῶ τὰς πραγματείας μου, με σημαντικὴν ἐκπτώσιν 50 0/0 τῶν πρώτων τιμῶν.

Ὅσοι τῶν κ.κ. ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐπὶ φέληθωσιν ἐκ τῆς εὐθυνίας ταύτης, ἄς σπεύσωσι ν' ἀγοράσωσιν εἰς τὸ κατάστημά μου.

I. ΚΑΡΛΟΒΣΚΗΣ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ἵνα ἀναγγεῖλω ταῖς φιλομουσαῖς κυρίαις καὶ δεσπούναις τῆς πόλεως Βάρνης ὅτι, ἀρτίως ἀφίχθεῖσα ἐκ Παρισίων ἐνθα διήκουσα τὰ μαθήματα ἐνὸς τῶν κυριωτέρων τῆς πόλεως ἐκπαιδευτηρίων, ἔλαβον δὲ Δίπλωμα διδασκάλου πρώτης τάξεως, ἀναλαμβάνω παραδόσεις μαθημάτων τῆς Γαλλικῆς κατ' οἶκον διὰ μίας εὐκολοτάτης μεθόδου.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι τὴν ἐκμάθησιν αὐτὴν παρακαλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν πρὸς συνενόησιν ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ Α! τμήμα ὁδὸς Παρούσεβα ἀριθ. 448.

Μεθ' ὑπολήψεως

ΡΑΧΗΛ Β. ΣΑΜΟΥΗΛ.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ

ΧΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΙΩΗΦΙΔΟΥ ΚΑΙ Σας
Μεγάλῃ ὁδῷ Ἀλεξανδρόφσκα Ἀρ. 48.

ΕΝ ΠΥΡΓῳ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

κοσμημάτων χρυσῶν, ἐπιχρῶσων, ἀργυρῶν κτλ.

Ἀντικειμένων πολυτελείας

ἐπιτραπεζίων σκευῶν

ρολογίων διαφόρου σχήματος καὶ ποιότητος.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

τοῦ πράγματος.

Εἰς τιμὰς συγκταβατικὰς

ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΣΟΥΜΛΑΙ καὶ ΒΑΡΝΗΙ.

ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΙΣ

Σπεύσατε εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Θεσσαλονίκης (Καλέ-Μειδάν) παντοπωλεῖον τοῦ κ. Γεωργίου Βαλζάμου. Ἐκεῖθι εὗρητε παντοῦ εἶδους εὐρωπαϊκὰ ποτά, χοιρομοίρια, ἄριστα χαβιάρια, ὀλλανδικὸν καὶ ἐγγύριον τυρὸν, διαφόρων εἰδῶν εὐρωπαϊκὰ καρικεύματα, π. χ. ἄστακούς, σαρδέλλας τόνους, μανιτάρια, τουρσαῖς, κτλ. κοντὰ δὲ εἰς ὅλα καὶ ΚΑΛΗΝ ΟΡΕΞΙΝ!!!

Προτιθέμενος νὰ δημοσιεύσω ποιητικὰ καὶ πεζὰ τινα ἔργα μου ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῶν ὁμογενῶν ὅπως καλυφθῇ ἡ δαπάνη τῆς ἐκδόσεως.

Τὰ ἔργα μου ταῦτα εἰσὶ ποιήσεις λυρικαὶ καὶ δραματικά, ἀναπτέρουσαι τὸ αἶσθημα εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ αληθοῦς; φιλολογικαὶ δέ, ἱστορικαὶ καὶ φιλοσοφικαὶ μελέται, διὰ τρόπου ἐπαγωγῆς καὶ ἐν εἰδει διαλέξεων συντεταγμέναι.

Τὴν πλήρη ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν θὰ παρασκευάσῃ ἡ φιλολογικὴ ἀναγέννησις. Ταύτην δὲ ἀδιάλειπτος πνευματικὴ ἐργασία, ἀπληλαγμένη τῆς αὐθεντίας τῶν αρχαίων τῆς τέχνης μορφῶν αἰτίνες παρήλθον ἀνεπιστρεπτί, μετὰ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐπήγασαν.

Συνδράμωμεν ἐντεῦθεν, τὰς ἐκδόσεις τῶν πνευματικῶν προϊόντων, ὅτι αὗται εἰσὶν ἡ φλόξ τοῦ πανελληνίου πυρός, τοσαῦται ὥσανεὶ ἡλεκτρικαὶ συστοιχεῖαι, ἐξακοντίζουσαι τὸ θεῖον τοῦ ἑλληνισμοῦ ρεύσιν, τὸ ἡλεκτρίζον καὶ κατενθουσιάζον τὴν καταβεβλημένην καρδίαν τοῦ γένους.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἔργα, δημοσιευόμενα, θὰ αποτελέσωσι τεῦχος ἐκ τεσσαράκοντα τυπογραφικῶν φύλλων· θέλει δὲ τιμᾶσθαι ἕκαστον τεῦχος φράγκα ὀκτώ.

Ἐν Βάρνῃ, τῇ 22 Σεπτεμβρ. 1891.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΛΛΑΠΟΡΤΑΣ.

Τὸ διεθνὲς τυπογραφεῖον τῆς «Ὀδησσοῦ», ἀγγέλλει τοῖς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλλησιν ὅτι ἀνέλαβε τὴν ἐκδοσιν νέας Πρακτικωτάτης βουλγαρο-ελληνικῆς Γραμματικῆς συγγραφῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ζέκου Παύλου διδασκαλοῦ τῆς βουλγ. γλώσσης ἐν τοῖς θρησκευτικοῖς σχολείοις τῆς ἡμετ. πόλεως. Διὰ τὴν Γραμματικὴν ταύτην ἀναπληροῦται μεγάλη παρ' ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν ἑλλειψὶς καὶ διευκολύνεται ἡ ἐμάθησις τῆς ἐγγυρίου γλώσσης ἑλλῶς τε ἡ ἀναγκὴ καταρτισθῆναι τυγχάνει πᾶσι τοῖς ἐν Βουλγαρίᾳ ζώσιν Ἕλλησι.

ΤΑΧΥΤΗΣ

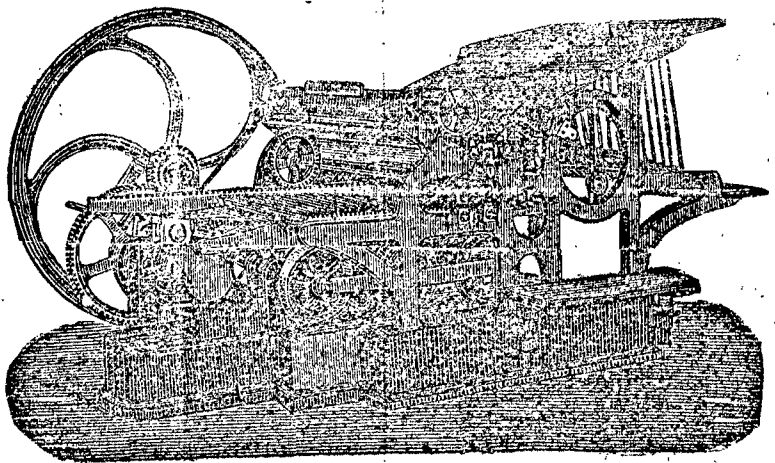
ΕΥΘΥΝΙΑ

ΝΕΩΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ „ΟΔΗΣΣΟΥ“

ΕΝ ΒΑΡΝΗΙ.

ΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΗ ΑΡ. 535.

Ἐκπαισις 25% ἀπὸ τὰς τιμὰς πάντων τῶν τυπογραφείων

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυστάτην νέωτάτου συστήματος μηχανὴν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλοτάτων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν Ἀγγλικὴν Ῥωσικὴν καὶ Σερβικὴν γλῶσσιν.

Οἱ ἀδελφοὶ ἄρα ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν ἀγγελιῶν θανάτου, μνημοσύνων, γάμων, ἀρραβάνων βαπτίσεως καὶ πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, Προσκλητηρίων, Ἐπισκεπηρίων, Διπλοτύπων, Λογαριασμῶν, ἀποδείξεων κτλ. κτλ. κτλ.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΛΑΙΑ

ΦΟΙΝΙΕ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ ἐν ἔτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ Τραπεζῇ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἐνεκα τῶν ἐλευθερίων αὐτῆς ὥρων καὶ τοῦ συστήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρκαϊᾶς ἀκίνητα, κινητὰ, ἐμπορεύματα κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμῆσεως ἐιδικῆς μετριάσεως κατὰ τὰς τιμὰς διὰ τὴν Βουλγαρίαν.

— ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:

Τῷ Κυρίῳ I. M. ΜΑΒΙ Πράκτορι ἢ κ. Α. ΙΑΚΟΜΙΔΗ.

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελάφ — Δοβριτς
Αμοιρ Βασιλείου — Καβάρνα

LA FONCIERE

(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λυωνικῆς)

Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Ἀσφαλίζει ἐναντίον τῶν θαλασσίων κινδύνων παντὸς εἶδους ἐμπορεύματα δι' ἀτμοπλοίου ἀποστελλόμενα ἢ δι' ἰστιοφόρου, ταχὺς κανονισμὸς τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέροντες καὶ διατιμῆσις ἀσφαλιστρῶν πολὺ μετριάσμενη.

Ἀρμενὰκ Δαματιὰν — Βαλτσίκιον
I. Ἀμοιρ Βασιλείου — Καβάρνα.